

spørgsmaalet i „Nationaltidende“ og „Berlingske Tidende“, har jeg ikke læst en eneste. Det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Krav om et Svar fra mig, som det jo nu er ganske ørkesløst at give, eftersom alle disse Forlangender om Folkeafstemning i Øjeblikket er ren Politik, og under alle Omstændigheder maatte jeg dog have det ærede Medlems Formel for Folkeafstemning liggende skriftlig foran mig, førend jeg kunde svare — jeg er dog ikke ligefrem fra i Gaar af.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

De genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 5²⁵.

Mødet genoptaget Kl. 7.

Lemvig-Müller: Jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle enkelte Udtalelser fra Hærlovsdebatten i 1909. Det er muligt, at der i min Tale vil forekomme Enkeltheder, som allerede har været omtalt under denne Debat, men desværre har jeg været forhindret i at overvære den, og de ærede Medlemmer af dette høje Ting maa undskylde, hvis jeg paa enkelte Omraader kommer til at trætte Dem noget; De maa undskylde mig, fordi de Ord, jeg nu vil udtale, er Ord, jeg føler Trang til trods den livlige Debat, der har fundet Sted, at udtale for derigennem at tilkendegive mit Syn paa den for Landet saa vigtige Sag, vi i Øjeblikket behandler.

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget i 1909 i den overordentlige Samling udtalte den daværende Forsvarsminister, den nuværende højtærede Stats- og Finansminister, følgende: „Endnu skal jeg blot sige dette, at Tidernes Tegn vise med tilstrækkelig Tydelighed enhver, som har Øjnene aabne, og som overhovedet vil se, hvor nødvendigt det er, at de smaa Nationer — og blandt dem ikke mindst Danmark — i Tide beskikke deres Hus ved at bringe deres Neutralitetsforsvar i Orden. Det fremfor alt fornødne er, at vi nu gøre det Forsvar, vi

have brugeligt“. Det ærede Medlem Hr. Parkov fremsatte under Behandlingen forskellige Udtalelser, af hvilke nogle allerede er fremdraget under denne Debat, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Holstein. Der findes Udtalelser af ham, som netop gaar ud paa, at det Lovforslag, som den Gang skulde vedtages, skulde have Tilslutning fra den ansvarlige Sagkundskaabs Side, hvis det overhovedet skulde kunne faa Støtte fra det daværende Højres Side.

Den daværende Forsvarsminister udtalte, at „der er et ikke ubetydeligt Flertal af de afgivne Stemmer“ — det var nemlig efter Valget — „som ere faldne til Fordel for det første for Grundsætningen om, at vi skulle have et effektivt Neutralitetsværn, og at vi skulle bringe ganske betydelige Ofre for at bringe vort Forsvar op til virkelig Effektivitet“. Forsvarsministeren fortsatte med, at han under Valgbevægelsen havde anbefalet Vælgerne rundt omkring i Landets forskellige Kredse at stemme paa Valgkandidater, der var enige med Regeringen om „det hele principielle Grundlag, Neutralitetsforsvaret og de Foranstaltninger, som ere nødvendige for at gøre det, vi have brugeligt. Jeg gentager det nu,“ tilføjede Forsvarsministeren, „at det er dette, vi først af alt maa have Opmærksomheden rettet paa“.

Forsvarsministeren kom i samme Tale ind paa et Spørgsmaal, som maaske endnu er Kærnepunktet i det hele, nemlig alle de Udtalelser, som bogstaveligt enhver Venstrevalgkandidat har skreget Vælgerne Ørerne fulde af i gamle Dage, Udtalelserne om Nedsættelse af Militærudgifterne, disse Udtalelser særlig af ældre Venstreænd, men især af dem, som endnu har Førerskabet indenfor Partiet, de gamle Førere, overfor hvem det endnu ikke er lykkedes de mange unge og dygtige Kræfter i det samme Parti at gøre sig gældende i en saadan Grad, at de har kunnet afryste alle de gamle, gamle Doktriner — i Modsætning til det konservative Folkeparti, som nu staa frit i de store Spørgsmaal, og som lader sine Medlemmer staa frit i de store Spørgsmaal, og som det gamle Højres Politik ikke længere kan fæstnes ved. Om dette Punkt, Udtalelserne om Militærudgifternes Nedsættelse, udtalte den daværende Forsvarsminister: „Man har talt aabent og frit derom, aabent og frit paa Trods af, at der kunde rives en gamle Udtalelser i Næsen, som ere komne frem under Henblik til og Indtryk af Fortidens Stridigheder, og at man har kunnet sige til os alle sammen, kan jeg sige: Ja, men I have der og der og der udtalt jer